

er fremhævet i Skriftet, at det er behageligt for Menneskene at gaae ud i den frie Natur og høre Fuglene synge osv.; men naar dette Skrift gaar ud paa at fremhæve Nyttens af disse Fugle og af de andre i Lovudkastet omtalte Dyr, kan jeg ikke nægte, at jeg betragter det som noget eensidigt fremstillet. Medens nemlig Nyttens for disse Dyrs Bedkommende er fremhævet, finder jeg ikke ved Siden deraf det Mindste anført om den Skade, som disse Dyr i mange Henseender forvolde. Der er nemlig kun fremdraget den ene Side af Sagen, og det staaer ikke klart for mig, om Nyttens af at frede disse Dyr vil være saa stor som den Skade, der derved vil afstedkommes saavel paa Kornmarker som i Haver og andre Steder. Den ærede Forfatter har selv anvist os en Maade, hvorpaa vi kunne benytte Oldenborrelarver, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af Skriftet i saa Henseende. Der staaer nemlig Side 13 og 14: „Den giver en kraftig Gjødning, et godt Hønsføder, bliver i tørret Tilstand gjerne ædt selv af Kjøerne, hvis Mælkeafføndring derved forøges; Chemikerne forstaae at berede en smul brun Farve, et godt Berlinerblaat, megen Olie (af 16 Maal Oldenborrer 6 Maal Olie), en klart brændende Gas, en god Bognsmørelse af Oldenborrerne, og Koffene forstaae at lave af dem en nærende og velsmagende Suppe, omtrent som Krebsesuppe, eller en behagelig candiseret Desert.“ Jeg vil bede den ærede Forsamling om ikke at misforstaae mine Ord, som om jeg vilde holde paa Oldenborrerne — jeg vilde rigtignok være den Sidste, som vilde ønske mig denne Desert. Det er dernæst blevet bemærket, at den Sagtlov, som udkom for saa Nar siden, skulde have bevirket en Formindskelse af disse Fugle og andre Dyr og som en Følge deraf en Formerelse af Oldenborrer og andre Insekter. Dette stemmer ikke med min Erfaring. Efter min Erfaring — og heri ville vistnok mange Rigsdagsmænd være enige med mig — har der, førend Sagtloven udkom, til sine Tider været ligesaamange Oldenborrer eller andre Insekter som efter den Tid. Jeg troer, at dette ligger i Naturens Indretning og er en Følge af de mange milde Vintere og tørre Sommer, vi have haft; jeg troer ikke, at

Sagtloven har bevirket Noget i saa Henseende. Medens jeg taler om Sagtloven, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg betragter Udkastet som en Indskrænkning i den Frihed, der engang er os indrømmet, idet man derved vil blive betaget Retten til at dræbe disse Dyr, selv om de forvolde nok saa megen Skade. Der er endelig en Betragtning som gjør sig gjældende hos mig, og det er den, at jeg virkelig ikke seer, at der kan holdes nogen Control med denne Lov. Jeg vil som et Exempel bemærke, at det vistnok vil være umuligt for Noget at kontrollere, om en Mand, der pløier paa sin Brakmark om Sommeren, ved denne Leilighed dræber en Muldvarp. Jeg troer ogsaa, at det vil være aldeles umuligt at kontrollere Bestemmelsen i Udkastet om, at der ikke maa søges efter Sangfuglenes Næder; jeg veed ikke, om den Straf eller Bøde, der er fastsat herfor, i noget Tilfælde skulde kunne gaae over paa Forældrene til de Børn, som gjøre sig skyldige heri. Da jeg saaledes ikke troer, at den Nyttens, der vil fremgaae af Loven, vil staae i Forhold til den Skade, der vil blive en Følge af den, da jeg anseer Loven for at være et betydeligt Tilbagekridt med Hensyn til Sagtretten, der maaskee kunde føre til endnu større Indskrænkninger, saaledes at man tilsidst kunde komme tilbage til den forrige Tid, og da jeg endelig ikke troer, at der kan holdes nogen Control med denne Lovs Gjennemførelse, kan jeg ikke give min Stemme til Loven.

N. Hansen: Det har naturligviis været min Hensigt at tale lidt om denne Lov, men da det nu er Tilfældet, at den ærede sidste Taler har talt omtrent i samme Retning, som jeg vilde have talt, har jeg kun Lidet at sige. Det har rigtignok forundret mig saare, at Ræven skal have en saa betydelig Frihed og kunne afbenytte efter Behag Høns, Lam, Gjæs, Kyllinger osv., uden at man skal have Lov til at tage fat paa ham, det vil sige, ikke bruge de Skydevaaben imod ham, hvormed man kan faae ham fat. Jeg maa sige, jeg kjender noget til det Slags Dyr; det er nogle flemme Personer, Thve og Røvere, og i min Ungdom har jeg vogtet Gjæs, og jeg har da selv faaet mange Prygl for det, de havde forarsaget; saa det er jo Personer, som jeg ikke kan holde meget af,